

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422010127
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8422010127.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.11.2023, v trestnej veci proti obž. ml. A. B., pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/13/2022 zo dňa 17.04.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Kežmarok podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu uvedeného v § 9 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku trestné stíženie proti obžalovanému ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trv. bytom C. XXX, okr. B., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že z miesta svojho trvalého bydliska na adrese C. XXX, okr. B., v období od 01. septembra 2020 do 30. novembra 2020 prostredníctvom komunikačného programu Messenger cez internetové sociálne siete „facebook“ a „instagram“, kde vystupoval pod profilom „A. B.“, resp. „A. A.“, si počas sexuálne zameranej konverzácie zo svojho mobilného telefónu zn. Motorola, modrej farby, v ktorom sa nachádzala SIM karta s číslom XXXXXXXXXXX, ktorú používal výhradne obžalovaný, vyžadoval od maloletej B.. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorej vek mu bol v tom čase známy, fotografie jej nahého tela, čo maloletá B.. D., nar. XX.XX.XXXX, urobila a poslala mu najmenej dve fotografie svojho nahého poprsia a najmenej tri fotografie svojho nahého prirodzenia, pričom jej obžalovaný ml. A. B. jej taktiež zaslal najmenej 5 fotografií svojho nahého prirodzenia, aj keď to maloletá B.. D., nar. XX.XX.XXXX, nechcela a upozornila ho, aby jej takéto fotografie nezasielal, zastavil, pretože obžalovaný pre nedostatok veku nie je trestne zodpovedný.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok sťažnosť priamo do zápisnice ihneď po vyhlásení uznesenia na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.04.2023 po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, ktorú neskôr písomne odôvodnil dňa 18.07.2023. V dôvodoch svojej sťažnosti po rekapitulácii napadnutého uznesenia prokurátor uviedol, že s týmto rozhodnutím sa nemožno stotožniť, pričom poukázal na to, že súd v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval, že to, že by ku skutku kladenému obžalovanému za vinu malo dôjsť v žalovanom období od 01.09.2020 do 30.11.2020, v konaní nebolo preukázané a zároveň nebolo nepochybne preukázané, že by ku skutku malo dôjsť v období po dovŕšení 14. roku veku obžalovaného, teda v období po vzniku jeho trestnej zodpovednosti. Súd vzal do úvahy výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, podľa ktorej obžalovaný mal od poškodenej žiadať zaslanie fotografií a poškodená mu tieto mala poslať v mesiaci máj v roku 2020, teda v čase, kedy obžalovaný ešte nedovŕšil 14. rok veku a teda z vyhodnotenia vykonaného dokazovania podľa názoru súdu prvého stupňa nebolo preukázané, že uvedené sa stalo v období uvedenom v obžalobe. Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti ďalej rekapituloval vykonané dôkazy súdom prvého stupňa a následne k hodnoteniu vykonaných a zabezpečených dôkazov považoval za

potrebné uviesť, že obžalovaný v prípravnom konaní, využíjúc svoje zákonné právo, odmietol vypovedať a následne na hlavnom pojednávaní v rámci svojho výsluchu sa ku skutku kladenému mu za vinu podrobne vyjadril, pričom špecifikoval aj obdobie, kedy žiadal poškodenú o zaslanie fotografií jej nahého tela, a to v máji v roku 2020, zároveň obžalovaný uviedol, že poškodená mu tieto fotografie v tomto čase aj poslala, pričom aj on jej tiež poslal fotografie jeho osoby, spodnej časti tela, na ktorých bol vyzlečený, poslal jej štyri takéto fotografie, k čomu malo tiež dôjsť v máji roku 2020.

Podľa názoru prokurátora sa takéto vyjadrenie obžalovaného javí ako účelové pri zohľadnení dátumu dovŕšenia 14. roku veku, od kedy sa stal obžalovaný osobou trestne zodpovednou. V tomto smere je podľa prokurátora potrebné zohľadniť výpoveď matky obžalovaného E. B., ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedala v podstate zhodne, pričom z jej výpovedí vyplynulo, že o skutku jej syna sa dozvedela od polície, hovorila o tom aj so synom, ktorý jej potvrdil, že s poškodenou komunikoval cez sociálne siete, žiadal od nej nahé fotky, v prípravnom konaní uviedla aj to, že po oboznámení sa s rozhodnutím o vznesení obvinenia voči synovi tento jej potvrdil, že je to pravda tak, ako je to v uvedenom rozhodnutí napísané. Prokurátor ďalej uviedol, že vzhľadom na nejednoznačné ustálenie doby páchania skutku, vyhodnotenie vykonaných a zabezpečených dôkazov a zistenej dôkaznej situácie jednostranne, a to len v prospech obžalovaného, nie je možné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania považovať za zákonné a správne.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie prvostupňového súdu sp. zn. 9T/13/2022 zo dňa 17.04.2023.

K sťažnosti prokurátora podala obhajkyňa obžalovaného vyjadrenie, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené elektronickými prostriedkami dňa 16.08.2023, v ktorom uviedla, že rozhodnutie súdu o zastavení trestného stíhania proti mladistvému obžalovanému je opodstatnené. Obhajkyňa zastáva názor, že konanie, za ktoré je obžalovaný trestne stíhaný, bola čistá mladícka nerozvážnosť, pričom sa jednalo o dobrovoľnú a priateľskú komunikáciu medzi dvoma deťmi, u ktorých sa prebúdza sexuálna zvedavosť. Ak by poškodenej takáto konverzácia bola nepríjemná, stačilo viac na obžalovaného nereagovať, lenže práve ona sa snažila komunikáciu obnoviť aj po podaní trestného oznámenia zo strany jej matky, preto nešlo o náhodnú známosť za účelom sexuálnej komunikácie, ale o vzťah dvoch rovesníkov, ktorí boli presvedčení, že spolu chodia na diaľku a ktorí sa mali radi. Obhajkyňa ďalej poukázala na to, že mladistvý obžalovaný nikdy nemal úmysel vyrábať detskú pornografiu, pretože v tom čase bol sám dieťaťom, fotografie vyhotovené poškodenou nikdy nikomu neukázal a ani ďalej nešíril, pričom menovaný si neuvedomoval, že to čo robí, môže mať znaky trestného činu, čo je s prihliadnutím na jeho nízky vek v čase komunikácie s poškodenou pochopiteľné. Obžalovaný sa ku skutku okamžite priznal, nikdy konverzáciu a posielanie fotografií nepoprel, a to už v prípravnom konaní. Z uvedeného dôvodu nemožno jeho konanie považovať za účelové, a zrejme si neuvedomil ani to, aké vážne následky môže jeho priznanie pre neho v podobe trestného konania znamenať.

Obhajkyňa ďalej uviedla, že od samotného začatia trestného stíhania ubehol už pomerne dlhý čas, mladistvý obžalovaný dospelie a trestné konanie jemu, aj jeho rodine spôsobuje psychickú záťaž, pričom rozobrala účel trestu v zmysle § 34 Tr. zákona. Poukázala na to, že mladistvý obžalovaný je slušný chlapec pochádzajúci z usporiadanej rodiny, nikdy voči nemu neboli vedené žiadne výchovné opatrenia, pomáha rodičom v domácnosti, aj okolo domu, má kladný vzťah so súrodencami, navštevuje strednú školu a učí sa dobre. Obžalovaný viedol a ďalej vedie riadny život, nikoho pred ním chrániť netreba, čo dokazujú aj závery znaleckého posudku.

V ďalšej časti vyjadrenia k sťažnosti obhajkyňa uviedla, že je potrebné zdôrazniť, že skutková podstata trestného činu výroby detskej pornografie je mierená na sexuálnych predátorov a nie na chlapca, u ktorého už samotné začatie trestného stíhania je dostatočným ponaučením, aby zvažil do budúcnosti následky svojich činov. Obžalovaný si vzhľadom na svoj vek neuvedomoval škodlivosť komunikácie tohto druhu, preto pokračovanie v trestnom stíhaní môže obžalovanému zničiť budúcnosť. Podľa obhajkyne, nakoľko budúci rok dosiahne obžalovaný plnoletosť, prebiehajúce trestné skonanie by nemalo v jeho živote predstavovať takú traumu, ktorá by mu zabránila žiť plnohodnotný život. Z uvedeného dôvodu je obhajkyňa toho názoru, že pokračovanie v trestnom stíhaní, resp. uznanie viny obžalovaného v tomto konkrétnom konaní, v ktorom je obzvlášť potrebné prihliadnuť na okolnosti prípadu, by bolo popretím funkcií trestného práva, pričom trestné konanie tu supluje úlohu rodičov, ktorí mali poučiť svoje deti o nástrahách internetu.

Na základe uvedených dôvodov obhajkyňa obžalovaného navrhla uznesenie zo dňa 17.04.2023, ktorým bolo trestné stíhanie proti mladistvému zastavené, potvrdiť.

Vyjadrenie k odôvodneniu sťažnosti prokuratúry súdu prvého stupňa zaslal aj príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v Kežmarku, v ktorom uviedol, že trvá na svojom vyjadrení v záverečnej reči sociálneho kurátora prednesenej na hlavnom pojednávaní v predmetnej veci a navrhol, obdobne ako aj obhajkyňa mladistvého obžalovaného, zvážiť pre menovaného oslobodenie spod obžaloby.

Na základe takto včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou krajský súd ako súd sťažnostný v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Kežmarok nie je dôvodná.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia tiež v súlade s ust. § 176 ods. 2 Tr. poriadku v dostatočnej miere uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného mladistvého i s tvrdeniami jednotlivých svedkov o tom, ako malo dôjsť k skutku, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný, a najmä o tom, kedy k uvedenému konaniu obžalovaného malo dôjsť. Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že odôvodnenie napadnutého uznesenia vyčerpávajúcim a dostatočným spôsobom poskytuje vysvetlenie hodnotiacich úvah súdu prvého stupňa o správnosti skutkových zistení a prečo tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednaniach. V dôvodoch napadnutého uznesenia okresný súd dostatočným spôsobom ozrejmil, z akého dôvodu dospel k záveru, že v konaní nebolo dokázané, že by ku skutku kladenému obžalovanému za vinu malo dôjsť v žalovanom období od 01.09.2020 do 30.11.2020, teda, že by ku skutku malo dôjsť v období po dovŕšení 14. roku veku života obžalovaného.

Na tomto mieste krajský súd konštatuje v súlade s ustálenou judikatúrou, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia najmä v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa v odvolacom konaní preskúmava. V dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa (*mutatis mutandis* Uznesenie NS SR sp. zn. 3Tdo/21/2021). V súvislosti s uvedeným preto krajský súd ako súd sťažnostný odkazuje v celom rozsahu na okresným súdom prezentované písomné dôvody uvedené v napadnutom uznesení.

Ako to vyplýva z obsahu predloženého spisu, okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie na hlavnom pojednávaní, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, že je nevinný. Následne bol vypočutý, kde v rámci svojho výsluchu uviedol, že je mu ľúto všetkého. S poškodenou sa spoznal cez aplikáciu TikTok, pričom komunikáciu s ňou inicioval obžalovaný, boli kamaráti, následne sa poškodenej mal opýtať, či spolu budú chodiť a po polroku od nej začal pýtať nahé fotky, na čo mu poškodenej poslala päť fotiek. Obžalovaný s poškodenou ďalej komunikovali aj po tom, ako mu poškodenej poslala nahé fotky, až kým to nezistila matka poškodenej, pričom ich komunikácia pokračovala ďalej cez Instagram, ale už obžalovanému poškodenej neposielala fotky. Komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou trvala rok, skončilo to, keď to zistila matka poškodenej a povedala, aby sa rozišli, lebo si neželala, aby si posielali také fotky. Obžalovaný vedel, že poškodenej má 13 rokov, vzťah hodnotil dobre, obžalovaný mal poškodenej veľmi rád, ich komunikácia bola všeobecná o škole, o tom, čo sa deje doma, nežiadal poškodenej o nahé fotky hneď. Dôvod, prečo obžalovaný žiadal fotky od poškodenej, bol ten, že ostatní kamaráti obžalovaného videli svoje dievčatá, a on to chcel skúsiť tiež, pričom nevedel, že je to niečo protizákonné. Fotky poškodenej

nikomu neukázal, pretože to bolo jeho dievča, ani neplánoval jej fotky nijak zverejniť. Obžalovaný už s poškodenou v kontakte nie je. Čo sa týka obdobia, kedy mal žiadať poškodenú o zaslanie fotografií, obžalovaný uviedol máj roku 2020, pričom poškodená mu poslala fotky vtedy, keď ju o to obžalovaný požiadal, avšak aj on jej posielal svoje nahé fotografie, aj keď ho o to poškodená nežiadala.

Následne bola vypočutá svedkyňa E. B., matka obžalovaného, ktorá po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že trvá na výpovedi z prípravného konania, jej syn je dobrý chlapec, je pravdou, že pochybil a že nemal žiadať také fotografie, pričom ona s ním nemá žiadne problémy, pretože sa obžalovaný správa slušne a pomáha v domácnosti, ako aj so súrodencami. O skutku sa dozvedela od polície, inak o ničom nevedela, syn jej o tom nechcel nič povedať, pričom jej povedal len, že si písal s poškodenou cez Messenger. Obžalovaný svedkyňu nechcel rozprávať, čo sa malo stať, akurát, že žiadal od poškodenej nahé fotky. Svedkyňu prekvapilo, že si obžalovaný písal s dievčaťom z Českej republiky, že si nenašiel dievča zo Slovenska, predtým nechodil so žiadnym dievčaťom, poškodená bola jeho prvé dievča. Obžalovaného svedkyňa hodnotila ako dobrého chlapca, ktorý pomáhal každému, je tichý a hanblivý, zapája sa do diania v domácnosti a vypomáha rodičom. Z trestného stíhania má zlý pocit, bojí sa, že sa to bude ťahať v živote obžalovaného, najmä čo si bude o ňom myslieť spoločnosť. Obžalovaný mal na komunikáciu s poškodenou používať jeho mobilný telefón zn. F., ktorý odovzdal polícii, nikto iný tento mobilný telefón okrem obžalovaného nepoužíval.

Súd prvého stupňa ďalej vykonal dokazovanie oboznámením obsahu CD nosiča, na ktorom je zaznamenaný výsluch svedka – osoby mladšej ako 18 rokov B. D. (poškodenej) v celom rozsahu, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný bol jej priateľ, komunikovali spolu cez sociálne siete Instagram, Messenger a TikTok, po nejakom čase spolu začali chodiť a konverzácia sa zmenila, už bola iná ako kamarátska, obžalovaný od nej začal žiadať fotky, poslala mu najprv normálne, neskôr nahé fotky, nevie uviesť koľko, ale bolo ich dosť, fotky si nikde neuložila, obžalovaný jej taktiež poslal fotky obnaženej spodnej časti tela. Komunikácia medzi poškodenou a obžalovaným skončila, keď jej matka zistila, že si posielali fotky, tie od obžalovaného nechcela, čo mu aj napísala. Po tom, ako jej matka zistila, že si posielali fotky, spolu ešte komunikovali, ale bez posielania fotiek, naposledy si písali, keď mala poškodená 14 rokov, pričom obžalovaný vedel, koľko mala poškodená v tom čase rokov. Obžalovaný keď žiadal od poškodenej fotky, tak na ňu naliehal, že keď mu ich nepošle, tak pôjde za inou, preto mu ich poslala. V súčasnosti už nie sú v kontakte. K obžalovanému cítila lásku, vedela o ňom všetko, vek, kde býva, keď mu oznámila svoj vek, napísala mu skutočný vek. Fotky, ktoré mu posielala, fotila sama. Pri komunikácii s obžalovaným sa cítila príjemne, ale aj nepríjemne, fotky si začali posielat až po nejakom čase, ale poškodená nevedela uviesť, v akom období to bolo, pričom spolu plánovali, že sa stretnú aj osobne. Dôvod, pre ktorý od poškodenej obžalovaný žiadal fotky, bol, že ostatní jeho kamaráti videli svoje dievčatá, tak to chcel tiež, fotky mu poslala dobrovoľne, niekedy aj nie, lebo ju s tým, že od nej ich stále žiadal, otravoval.

Následne súd prvého stupňa so súhlasom strán trestného konania čítal znalecký posudok č. 111/2021 vypracovaný znalcom G. H. A. I., F. z odboru Kriministika, odvetvie Kriministická informatika, Kriministická fotografia a video, z ktorého záverov vyplynulo, že predmetom znaleckého skúmania bol mobilný telefón zn. Motorola, model J. (Moto E7 Plus), z ktorého internej pamäte nebolo možné extrahovať odstránené, resp. vymazané dáta. Znalec v posudku ďalej konštatoval, že vizuálnou analýzou obrazových súborov neboli zistené obrazové súbory vyobrazujúce intímne časti tiel osôb. Následne so súhlasom strán trestného konania bol čítaný znalecký posudok č. 48/2021 znalkyne F. K. A., v ktorého záveroch znalkyňa konštatovala, že u obvineného nebola zistená prítomnosť duševnej choroby ani duševnej poruchy, obvinený nemá porušené vnímanie, jeho myslenie je v kontakte s realitou, je schopný pamätať si a reprodukovat udalosti, myslenie obvineného je formálne súvislé, bez bludných obsahov. Znalkyňa ďalej uviedla, že intelektová úroveň obvineného je dostatočná na to, aby obvinený chápal základné morálne a spoločenské normy, chápe pojem viny a trestu, chápe následky pri porušení zákona, je orientovaný v realite a chápe nezákonnosť svojho konania.

Vzhľadom k tomu, že zákonná zástupkyňa poškodenej sa osobne nedostavila na hlavné pojednávanie a požiadala o jej ospravedlnenie, súd prvého stupňa postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku so súhlasom strán trestného konania prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne F. D. z prípravného konania, kde svedkyňa vypovedala, že obžalovaného osobne nepozná, ale vie, že obžalovaný komunikoval s jej dcérou prostredníctvom sociálnych sietí, pričom jej dcéra s obžalovaným mali spolu pol roka chodiť, obžalovaný mal jej dcére postupne zakazovať rôzne veci, keď už svedkyňa vedela, že obžalovaný s jej

dcérou spolu chodia, všimla si, že dcéra začala nosiť nočnú košeľu bez nohavičiek, pričom predtým nohavičky stále nosila, časovo sa to malo udiať pred Vianocami v roku 2020, svedkyňa sa dcéry najprv opýtala, či si s obžalovaným posielajú nahé fotky, alebo sa vyzliekajú pred kamerou, na čo jej dcéra mala uviesť, že sa nič také nedeje. Následne asi týždeň alebo dva po tomto svedkyňa prostredníctvom mladšej sestry odomkla mobil svojej dcéry (poškodenej), kde medzi vymazanými fotkami našla nahé fotografie poškodenej. Dcéra svedkyňi na to uviedla, že tieto fotografie od nej žiadal obžalovaný, a ak mu ich nepošle, tak si menovaný ublíži, preto to svedkyňa nahlásila na políciu. Fotografie si odfotila do svojho mobilného telefónu, obsahom fotografií boli obnažené časti poprsia a prirodzenia poškodenej. Následne svedkyňa poškodenej zakázala komunikovať s obžalovaným a všetky sociálne siete jej zablokovala tak, aby sa nemohli skontaktovať, potom sa mal obžalovaný s poškodenou rozísť, čo poškodenej zle znášala. Na záver svedkyňa uviedla, že vedela o tom, že poškodenej komunikuje so svojim rovesníkom a poučila poškodenú aj o nástrahách internetu, trestné oznámenie podala, pretože obžalovaný mal od poškodenej žiadať fotky pod vyhrážkou, že si niečo urobí a svedkyňa sa bála, aby tieto fotografie obžalovaný neposielal ďalej cez internet.

V rámci dokazovania súd prvej inštancie v zmysle § 269 Tr. poriadku oboznámil aj listinné dôkazy, konkrétne prečítaním záznamu o prijatí trestného oznámenia, z ktorého vyplynulo, že Okresná prokuratúra Kežmarok prevzala žiadosť Okresného štátneho zastupiteľstva v Českej Lípě o prevzatie trestného konania spolu so spisovým materiálom, obsahom trestného oznámenia bolo podozrenie zo spáchania zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona a prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého páchatelom mal byť vyššie menovaný obžalovaný. Skutok, ktorý bol obsahom uvedenej žiadosti o prijatie trestného oznámenia, sa zhodoval so skutkom uvedeným v obžalobe v predmetnej trestnej veci, pričom časové obdobie spáchania skutku sa v podanom trestnom oznámení líši (najmenej od apríla 2020) od časového ohraničenia skutku uvedeného v obžalobe (v období od 01. septembra 2020 do 30. novembra 2020). Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok po preskúmaní spisového materiálu dospela k záveru, že uvedené trestné oznámenie prijme a príslušný spisový materiál bude odovzdaný na vybavenie vyšetrovateľovi OR PZ. Ďalej súd prvého stupňa prečítal zápisnicu o vydaní veci zo dňa 04.05.2021, v zmysle ktorej E. B. (matka obžalovaného) orgánom činným v trestnom konaní vydala mobilný telefón, ktorý používal obžalovaný (syn A. B.), zn. Motorola. Následne bola oboznámená fotodokumentácia, ktorá bola predložená zákonnou zástupkyňou poškodenej a ide o fotografie, ktoré si z mobilného telefónu poškodenej nafotila zákonná zástupkyňa menovanej, čo táto aj uviedla vo svojej výpovedi, pričom ide o fotografie poškodenej, na ktorých je obnažená, v spodnom prádle, ako aj oblečená, následne fotografie vyobrazujú komunikáciu na sociálnych sieťach medzi obžalovaným a poškodenou. Ďalej bol oboznámený prečítaním záznam k analýze z 21.02.2022, v ktorom vyšetrovateľ konštatoval, že analýzou znaleckého posudku č. 111/2021 vyhotoveného G. H. A. I., MBA neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti ku šetrenej veci, ani žiadne protiprávne konania obžalovaného. Záverom prvostupňový súd oboznámil charakteristiky obžalovaného, ako aj aktuálny odpis registra trestov, z ktorého vyplynulo, že menovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov MV SR je zrejmé, že obžalovaný nemá doposiaľ evidované žiadne priestupky. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v Kežmarku do spisu predložil správu zo zistenia pomerov, v zmysle ktorej maloletý obžalovaný pochádza z úplnej a usporiadanej rodiny, zo sociálneho prostredia, ktoré mu poskytuje dostatok psycho-sociálnych podnetov na rozvoj osobnosti, pričom žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a súrodencami v rodinnom dome v primeraných pomeroch. Maloletý obžalovaný rešpektuje oboch rodičov, najmä otca, autorita rodičov je dobrá, obžalovaný je vo vzťahu k súrodencom nekonfliktný, ich vzájomná súdržnosť je dobrá, obžalovaný je schopný sa postarať o mladších súrodencov. Maloletý doposiaľ nebol riešený komisiou verejného poriadku v mieste trvalého pobytu. V roku 2020/2021 bol obžalovaný žiakom VII. triedy základnej školy, pričom dochádzka maloletého bola dobrá, počas dištančného vzdelávania sa zúčastňoval na online vyučovaní, v procese výučby dosahoval slabé, až nedostatočné výsledky, z uvedeného dôvodu dvakrát prepadol. Napriek slabej vedomostnej úrovni je maloletý manuálne zručný, manuálny typ práce ho baví, správanie voči spolužiakom a učiteľom je slušné. S maloletým obžalovaným a jeho zákonným zástupcom – matkou bol vedený výchovný pohovor, v rámci ktorého maloletý priznal svoju vinu a svoje konanie oľutoval, uviedol, že si uvedomuje závažnosť svojho konania a prisľúbil, že sa to už nikdy nezopakuje, pričom jeho matka ubezpečila, že spolu s otcom obžalovaného dohliadnu na to, aby obžalovaný trávil svoj voľný čas plnohodnotne, venoval sa štúdiu a viedol riadny život. Na záver správy ÚPSVaR uviedol, že v evidencii sociálneho kurátora spisovú dokumentáciu oddelenie sociálnej kurately doposiaľ neevidovalo, je to prvé protispoločenské konanie obžalovaného. Zo správy o povesti obce Vrbov vyplýva, že obžalovaný žije

v rodinnom dome spolu s rodičmi a piatimi súrodencami, pričom sťažnosti spoluobčanov na jeho osobu neboli podávané. Zo správy E. L. M. K. K. N. C. B. vyplynulo, že priemerný prospech obžalovaného je 1,14, bol udelený návrh na pochvalu od triedneho učiteľa za vzorný prístup k odbornému výcviku, pričom k spolužiakom sa správa priateľsky, rešpektuje zamestnancov školy a poslúcha pokyny vyučujúcich.

Krajský súd vychádzajúc z obsahu a rozsahu súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania, ako aj z dôvodov napadnutého uznesenia dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je správne. Sťažnostný súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu vo vzťahu k dôvodnej pochybnosti, že čas spáchania skutku, ktorý bol vymedzený v obžalobe, nie je ustálený správne, na podklade vykonaného dokazovania, a že sa obžalovaný mal dopustiť skutku po dovŕšení 14. roku veku. Súd prvej inštancie správne uplatnil zásadu in dubio pro reo v súvislosti s časovým vymedzením spáchania skutku, konkrétne v žalovanom období od 01.09.2020 do 30.11.2020, nakoľko z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, kedy malo k inkriminovanej výmene obnažených fotografií medzi poškodenou a obžalovaným dôjsť. Napokon aj prokurátorka v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedla, že ustálenie doby páchania skutku bolo nejednoznačné, pričom len namietala, že vyhodnotenie vykonaných dôkazov a zistenej dôkaznej situácie bolo jednostranné a to iba v prospech obžalovaného, avšak podľa názoru krajského súdu hodnotenie dôkaznej situácie jednostranné nebolo. Tak ako na to správne poukázal už súd prvého stupňa, aj krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že k poslaniu fotografií zo strany poškodenej malo dôjsť v máji 2020, teda ešte v čase, kedy menovaný nedovŕšil 14. rok veku. Toto tvrdenie obžalovaného nevyklučujú ani výpovede poškodenej, či ostatných svedkýň, keďže z výsluchu poškodenej vyplynulo, že táto nevie, v akom období komunikovala s obžalovaným. Následne pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní svedkyňa E. B. (matka obžalovaného) žiadnym spôsobom nespomenula časové obdobie, kedy ku skutku malo dôjsť. Eventuálne ani výpoveď svedkyne F. D. (matka poškodenej) neodporuje tvrdeniu obžalovaného, čo sa týka času poslania fotografií od poškodenej, kde táto uviedla, že komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou prebiehala pred Vianocami 2020, kedy si táto všimla zvláštne správanie svojej dcéry. Súd prvého stupňa taktiež správne konštatoval, že ani skutočnosť, že by svedkyňou zabezpečené fotografie z mobilného telefónu poškodenej mali preukazovať deň a čas vyžiadania, resp. odoslania fotografií intímnej povahy od poškodenej obžalovanému. Na tomto mieste krajský súd konštatuje, že ani z ďalšieho dokazovania presnejšie ustálenie doby páchania skutku nemožno zistiť, čo však neznamená neexistenciu takýchto dôkazov, avšak takéto dôkazy bolo potrebné zabezpečiť v priebehu prípravného konania.

V súvislosti so sťažnostnými námietkami prokurátorky uvedenými v dôvodoch jej sťažnosti krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ prokurátorka namieta vyjadrenie obžalovaného vo vzťahu k špecifikácii obdobia, kedy mal obžalovaný páchať žalovaný skutok, ako účelové, je na mieste pripomenúť, že súčasťou obhajoby obžalovaného je uvádzať akékoľvek tvrdenia, pričom je práve úlohou prokuratúry, na ktorej strane viazne dôkazné bremeno, aby tieto tvrdenia vyvrátila. Vychádzajúc aj z ustálenej súdnej praxe dôkazné bremeno spočíva na obžalobe, ktorá je povinná preukázať obvinenému vinu a všetky prípadné pochybnosti musia byť vyhodnotené v prospech obvineného. V kontexte uvedeného je potrebné vnímať zásadu in dubio pro reo tak, že ak už aj v prípravnom konaní pretrvávajú po vykonaní dokazovaní dôvodné pochybnosti o existencii relevantných skutkových okolností (v prejednávacom prípade časové vymedzenie skutku), ktoré nie je možné odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, orgány činné v trestnom konaní sú povinné rozhodnúť v prospech obvineného, pričom aplikácia tohto princípu je namieste vtedy, ak je možné rozumne dospieť k viacerým verziám skutkového deja, alebo nie je možné sa jednoznačne prikloniť k žiadnej zo skupiny odporujúcich si dôkazov. V trestnom konaní sa vyžaduje, aby súd dosiahol najvyšší možný stupeň istoty, ktorý je možné od ľudského poznania vyžadovať, a to prinajmenšom na úrovni pravidla preukázania spáchania trestnej činnosti bez dôvodných pochybností (primerane uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tdo/27/2021). Súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy, najmä tie, ktoré prokurátorka navrhovala v obžalobe, pričom samotná prokurátorka v závere hlavného pojednávania nenavrhovala vykonanie ďalších dôkazov. Z uvedeného dôvodu krajský súd nepovažoval preto sťažnostnú námietku prokurátorky vyjadrenú v písomných dôvodoch, že nemožno napadnuté uznesenie považovať za zákonné a správne, keď súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané a zabezpečené dôkazy jednostranne v prospech obvineného, ako dôvodnú.

Čo sa týka vyjadrenia prokurátorky v dôvodoch sťažnosti, ktorým poukázala na výpoveď matky obžalovaného, ktorá v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní mala uviesť, že jej obžalovaný

mal potvrdiť, že to, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, je pravda, vrátane časového vymedzenia skutku tam uvedeného. Krajský súd poukazuje, že z ustanovenia § 2 ods. 19 Tr. poriadku, ako aj § 278 ods. 2 Tr. poriadku vyplýva skutočnosť, že podkladom pre rozhodnutie môžu byť iba dôkazy, ktoré boli vykonané v priebehu hlavného pojednávania. Z výpovede svedkyne – zákonnej zástupkyne obžalovaného - z hlavného pojednávania nevyplývala taká skutočnosť, ktorou prokurátorka v dôvodoch sťažnosti argumentovala a síce, že by sa mal obžalovaný matke priznať ku skutku tak, ako bol uvedený v uznesení o vznesení obvinenia. Je síce pravdou, že v zápisnici o výsluchu svedkyne z 13.09.2021 svedkyňa uviedla, že jej obžalovaný mal potvrdiť, že to, čo je v uznesení o vznesení obvinenia uvedené, je pravda tak, ako je to tam napísané, avšak samotná zápisnica nebola na hlavnom pojednávaní prečítaná oboznamená. V takomto prípade nič nebránilo prokurátorke prítomnej na hlavnom pojednávaní, ktorá vypočúvala svedkyňu, aby navrhla postup podľa § 264 Tr. poriadku k vysvetleniu rozporov vo výpovediach. Nakoniec, ako to vyplýva aj z ustálenej súdnej praxe, nepostačuje, ak sa svedkyňa odvolá na svoju predchádzajúcu výpoveď, resp. výpoveď z prípravného konania, ak by mal byť takýto dôkaz použitý ako podklad pre rozhodnutie súdu, bolo potrebné ho vykonať na hlavnom pojednávaní. Preto je nutné konštatovať, že prvostupňový súd pri hodnotení tohto dôkazu postupoval správne, keďže okresný súd sa, na rozdiel od prokurátorky, nemôže uspokojiť len s výpoveďou svedkyne a túto prezentovať ako „usvedčujúci dôkaz“, takýto dôkaz je len jeden z mnohých, s ktorými musí byť konfrontovaný a ktorými musí byť overený. Z vyššie rozpisovaných dôvodov preto považuje krajský súd aj túto námietku okresnej prokurátorky za nedôvodnú.

V súvislosti s dôkaznou situáciou a postupom prvostupňového súdu krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom, jednotlivé dôkazy vykonal zákonným spôsobom a podrobil ich voľnému hodnoteniu v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku, skonfrontoval ich, logicky porovnal a vyvodil z nich záver, ktorý náležite odôvodnil v napadnutom uznesení, pričom prokurátor neuviedol žiadne zákonné dôvody ani právne argumenty, ktorými by postup okresného súdu vyvrátil. Ako to už bolo konštatované v písomných dôvodoch sťažnosti, prokurátor namieta najmä účelové tvrdenie obžalovaného, ako aj jednostranné vyhodnotenie vykonaného dokazovania. Navyše na tomto mieste je potrebné poukázať aj na fakt, že v priebehu hlavného pojednávania prokurátor nenavrhol vykonanie žiadnych ďalších dôkazov nad rámec návrhov uvedených v obžalobe, čo vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní, a to aj vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ktoré boli zistené z vykonaných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v priebehu prípravného konania. Sťažnostný súd zdôrazňuje, že ťažiskom prípravného konania je okrem iného aj obstarávanie dôkazov, ktoré slúžia ako podklad na podanie obžaloby, prípadne iného meritórneho rozhodnutia, z uvedeného dôvodu musia byť dôkazy zabezpečené v priebehu prípravného konania dostatočne presvedčivé v tom smere, aby pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní mohol prokurátor uniesť dôkazné bremeno pri usvedčení páchatel'a trestného činu, ako to už bolo vyššie uvádzané. Preto je úlohou orgánov činných v trestnom konaní v priebehu vyšetrovania obstaráť dostatok dôkazov, nielen z kvantitatívneho pohľadu, ale najmä kvalitatívneho, ktoré by slúžili prokurátorovi ako podklad pre obžalobu, resp. pre dokázanie viny páchatel'a v súdnom konaní. Podľa názoru súdu druhého stupňa orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní mali dostatočný priestor na vykonanie a zabezpečenie ďalších dôkazov, na základe ktorých by bolo možné presnejšie upresniť dobu spáchania skutku. Krajský súd konštatuje, že nedôsledný postup polície v prípravnom konaní, ako aj prokurátora, ktorý je v tejto časti trestného konania dominus litis, nie je možné konvalidovať v súdnom konaní v priebehu hlavného pojednávania ani s ohľadom na § 2 ods. 10 Tr. poriadku, nakoľko je potrebné zdôrazniť, že súd je nestranným orgánom, ktorý nesmie zastupovať povinnosti orgánov činných v trestnom konaní a tým pádom ani zabezpečovať dôkazy, ktoré by slúžili jednostranne v neprospech obvineného. Podľa názoru krajského súdu bolo úlohou orgánov činných v trestnom konaní v priebehu prípravného konania riešiť dôkazný stav takým spôsobom, aby bol presvedčivo zistený skutkový stav vo všetkých ohľadoch, preto nemožno v danom štádiu trestného konania, teda v konaní pred súdom po podaní obžaloby, od súdu požadovať, že bude v tomto smere dopĺňať dokazovanie, ktoré malo byť vykonané v prípravnom konaní najmä s ohľadom na zásadu kontradiktórnosti.

Krajský súd ďalej uvádza, že z vykonaného dokazovania plynú aj ďalšie pochybnosti, či boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona a ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Zo zákonnej definície ustanovenia § 132 ods. 4 Tr. zákona vyplýva, že detskou pornografiou sa rozumie zobrazenie skutočnej alebo predstieranej súložie, iného spôsobu pohlavného styku alebo iného obdobného styku s dieťaťom alebo osobou vyzerajúcou ako dieťa alebo zobrazenie obnažených častí tela dieťaťa alebo osoby vyzerajúcej ako dieťa určené na sexuálne účely. Práve posledná časť citovaného ustanovenia „na

sexuálne účely“ podľa názoru krajského súdu v konaní nebola preukázaná, nakoľko k tomu nesmerovalo nijakým spôsobom obstarávanie, a teda ani vykonávanie dôkazov. Navyše je potrebné k uvedenému uviesť, že uvedená požiadavka bola do Tr. zákona prevzatá po novelizácii zákonom č. 214/2019 Z. z., z ktorého dôvodovej správy vyplýva, že v rámci implementácie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ bola zákonná definícia upravená v tomto svetle tak, aby sa viac približovala k definícii, ktorú predmetná smernica vyžadovala. Dôvodová správa v tomto zmysle zároveň uvádza, že táto zmena následne determinuje aj požiadavky na dokazovanie naplnenia znaku „na sexuálne účely“. Na tomto mieste je ďalej potrebné sa zamerať aj na znenie uvedenej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ, v zmysle ktorej detská pornografia zahŕňa vyobrazenia zaznamenávajúce sexuálne zneužívanie detí dospelými. Ďalej aj v čl. 6 ods. 1 uvedenej smernice v časti s názvom kontaktovanie detí na účely ich sexuálneho zneužitia sa uvádza, že návrh na takýto kontakt s dieťaťom pochádza od dospelšej osoby. V kontexte uvedeného krajský súd preto poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanom prípade bolo potrebné vziať do úvahy najmä to, ako na to odkazovala aj obhajkyňa mladistvého obžalovaného, že menovaný mal s poškodenou vzťah na diaľku, prostredníctvom sociálnych sietí, pričom aj napriek tomu, že títo sa nikdy osobne nestretli, prechovávali voči sebe city a emócie, samotná poškodená pri svojom výsluchu uviedla, že k obžalovanému cítila lásku. Ďalej v zmysle uvedených právnych predpisov krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný s poškodenou si boli vekovo blízki, naviac zo zákonnej definície podľa § 127 ods. 1 Tr. zákona bola ako poškodená dieťaťom, na druhej strane zároveň aj obžalovaný musí byť považovaný za dieťa, ako osoba mladšia ako 18 rokov. Vo svetle takejto úvahy je preto nutné poznamenať, že obžalovaný ako osoba mladšia ako 18 rokov, teda dieťa, by nemalo byť ani subjektom skutkovej podstaty trestného činu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona, keďže ako to vyplýva z vyššie uvedených právnych predpisov, jednak slovenského práva, ako aj práva Európskej únie, právna úprava vyžaduje, aby sa konania voči maloletej osobe dopúšťala dospelá osoba. Uvedené ďalej podporuje aj Lanzarotský dohovor Rady Európy o ochrane detí pred sexuálnym vykorisťovaním a sexuálnym zneužívaním, v zmysle ktorého sa za sexuálne zneužívanie nepovažuje dobrovoľné sexuálne konanie medzi maloletými, resp. k uvedenému sa vyžaduje úmyselný návrh dospelšej osoby.

Pri aplikácii vyššie rozvedených úvah do prejednávaného prípadu sa krajskému súdu nejavila komunikácia a konanie obžalovaného ako také, ktoré by napĺňalo všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 368 ods. 1 Tr. zákona, jednak pre nenaplnenie subjektu ako osoby dospelšej, keďže je potrebné vnímať obžalovaného ako dieťa v zmysle zákonnej definície vyplývajúcej z ustanovenia § 127 Tr. zákona, pričom po preskúmaní všetkých vykonaných, ako aj zabezpečených dôkazov je možné skonštatovať, že v priebehu celého konania nebol preukázaný motív obžalovaného, aby menovaný obnažené fotografie poškodenej vyžadoval alebo používal na sexuálne účely. Samotný obžalovaný uviedol, že fotografie, ktoré mu poškodená poslala, okamžite vymazal a nikdy by tieto posielal ďalej, samotným motívom jeho konania bolo to, že keďže jeho kamaráti „takto“ svoje dievčatá videli, aj on to chcel. Uvedené nevyvrátila pri svojom výsluchu ani poškodená, ktorá neuviedla, aby jeho správanie voči nej malo sexuálny charakter. Práveže obžalovaný poškodenej mal posielat' recipročne obnažené fotografie, ktoré táto taktiež vymazala, pričom na základe toho, že poškodená uviedla obžalovanému, aby jej takéto fotografie neposielal, menovaný to rešpektoval a upustil od takého konania. Navyše ani znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vo svojom znaleckom posudku č. 48/2021 u obžalovaného nekonštatovala akúkoľvek duševnú poruchu, chorobu, resp. sexuálnu deviáciu, z hodnotenia osoby obžalovaného z miesta bydliska, či zo školy, ktorú navštevuje, sa javí obžalovaný ako bezproblémový a nápomocný, bez záznamu v odpise registra trestov, či z Ústrednej evidencie priestupkov. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto je možné hodnotiť osobu obžalovaného kladne, ako bezproblémovú mladistvú osobu, ktorej konanie voči poškodenej bolo zjavne mimoriadnym excesom z inak riadneho vedenia života v pubertálnom veku.

Obdobné úvahy by mohli byť aj vo vzťahu k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Na tomto mieste krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že zvädzanie k záhaľčivému alebo nemravnému životu si vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a tohto trestného činu, ktorým by osobu mladšiu ako osemnásť rokov ovplyvňoval tak, aby viedla nesprávny spôsob života, teda, aby si osvojila v dôsledku konania páchatel'a škodlivé návyky, sklony a záujmy, ktoré by viedli k morálnemu úpadku osoby mladšej ako osemnásť rokov (porovnaj primerane R 46/1968). Ďalej sťažnostný súd odkazuje aj na fakt, že spáchanie tohto trestného činu zahŕňa nielen priame vyzývanie na záhaľčivý, či nemravný život slovom alebo skutkom, ale aj vykonávanie takých aktivít, ktoré natoľko ovplyvnia osobu mladšiu ako osemnásť rokov,

aby táto aj pri svojom pasívnom správaní odzrkadľovala mravnostné spustnutie, pričom pôsobenie páchatel'a spravidla trvá dlhší čas, alebo ide o opakujúce sa konanie. Ako to vyplýva aj z ustálenej súdnej praxe, znak zvädzania môže zahŕňať aj také správanie, kedy páchatel' sa dopustí takého mimoriadne závažného a svojim charakterom vysoko intenzívneho konania voči osobe mladšej ako osemnásť rokov, ktoré u tejto osoby má aj do budúcnosti natoľko nepriaznivý dopad, že ovplyvní jej morálku a môže privodiť mravnostne nesúladne správanie (mutatis mutandis Uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 7Tdo/306/2023). Navyše za nemravný, či záhaľčivý život je potrebné rozumieť spôsob života s črtami morálne defektného, či protiprávneho konania, ktoré je z hľadiska spoločenského života považované za nežiaduce, najmä v súvislosti s páchaním trestnej činnosti, mimo rámca slušnosti, usporiadaného života, či riadnych rodinných alebo sexuálnych vzťahov.

V prejednávanej príhode krajský súd uvádza, že je otázne, či by vyššie rozpísané jednostranné konanie obžalovaného, hodnotiac celú dôkaznú situáciu a zistený skutkový stav napĺňal všetky pojmové znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Správanie poškodenej sa v dôsledku konania mladistvého obžalovaného nezmenilo v žiadnom smere tak, aby táto mala v budúcnosti viesť nemravný, či záhaľčivý život, resp. takýto dopad na psychiku poškodenej nebol v priebehu vykonávania dokazovania zistený vo vzťahu ku konaniu obžalovaného, pričom poškodená nevnímala obžalovaného negatívne a na tomto mieste je potrebné podotknúť, že ani jeho požiadavky týkajúce sa zaslania obnažených fotografií nevyvolali u poškodenej takú reakciu, aby poškodená mala konať mimo spoločenských noriem v neskoršom, ale aj terajšom živote. Navyše, ako to vyplýva aj z vyjadrení obžalovaného na hlavnom pojednávaní, menovaný nemal úmysel vystaviť poškodenú takému konaniu, ktoré by malo za následok jej morálne spustnutie, ich komunikácia zapadala do rámca bežnej komunikácie pubertálneho vzťahu, dokonca vzťahu na diaľku bez osobnej interakcie, pričom, ako to už bolo vyššie uvedené, žiadanie fotografií intímnych partii od poškodenej vychádzalo zo zvedavosti a zo skutočnosti, že obžalovaný vnímal vlastných kamarátov, ktorí už svoje priateľky mali možnosť vidieť a preto to chcel aj on.

Záverom krajský súd dodáva, že konanie, ktoré je predmetom prejednávanej príhody, ak by sa ho aj dopustila osoba trestne zodpovedná, resp. krátko po dovŕšení 14. roku veku, by bolo nevyhnutné podrobiť hodnoteniu aj v kontexte vyššie rozpísaných úvah, ale aj z hľadiska jeho závažnosti a či by aj vzhľadom na tú skutočnosť, že ide o dištančný delikt, mohlo byť takéto konanie považované za trestný čin výroby detskej pornografie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. zákona, resp. trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 Tr. zákona.

Na základe všetkých vyššie rozpísaných skutočností a dôvodov preto krajský súd považoval sťažnosť okresnej prokuratorky za nedôvodnú, preto ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.